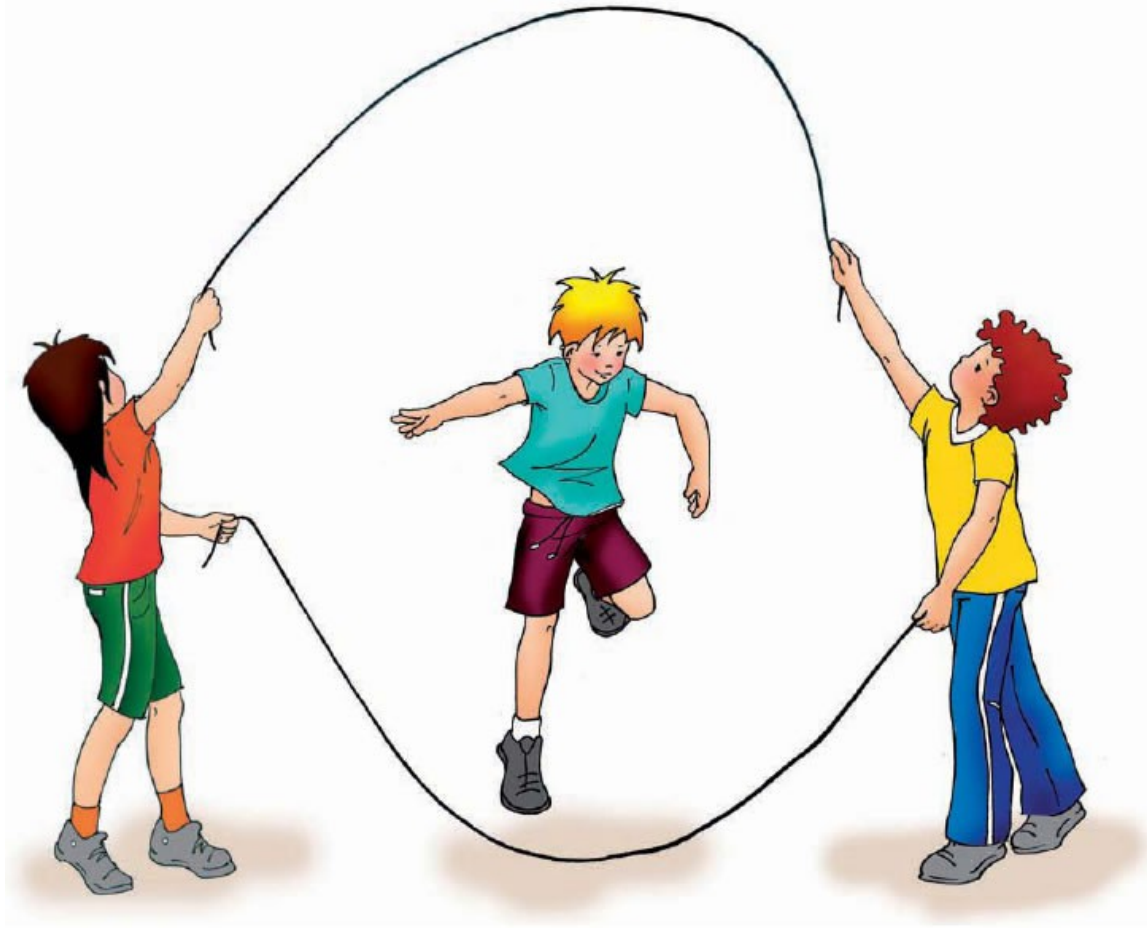

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΧΘΕΣ

ΡΟΛΟΣ ΠΑΙΧΝΙΔΙΟΥ

Το παιχνίδι είναι μια σταθερή αξία της παιδικής ηλικίας σε όλες τις κοινωνίες, το μέσο για την ομαλή ψυχοσωματική και πνευματική ανάπτυξη. Με το παιχνίδι, το παιδί αποκτά εμπειρίες, γνωρίζει το περιβάλλον του και αποκτά σχέσεις με αυτό. Είναι απαραίτητο για τη σωματική, ψυχική και συναισθηματική του ανάπτυξη. Καλλιεργεί τη φαντασία και τη δημιουργικότητα του. Οι τρόποι με τους οποίους τα παιδιά συμπεριφέρονται καθώς παίζουν απεικονίζουν συνήθως την συμπεριφορά τους στην καθημερινότητά τους γενικότερα.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ ΠΑΙΧΝΙΔΙΟΥ

- ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ: Οι αρχαίοι Έλληνες έδιναν μεγάλη σημασία στο ρόλο του παιχνιδιού. Το είχαν σαν μέσο αυτοαγωγής. Αυτοί πρώτοι κατάλαβαν την αξία των ομαδικών παιχνιδιών και πίστευαν ότι με αυτά πραγματοποιείται η τελειοποίηση ανθρώπου, αφού αναπτύσσει τη συντροφικότητα, ασκεί το σώμα, καλλιεργεί το πνεύμα, μαθαίνει τα παιδιά να σέβονται τους κανόνες-νόμους του παιχνιδιού και έτσι, όταν μεγαλώσουν, να σέβονται και να τηρούν τους νόμους της πατρίδας τους.

- **ΒΥΖΑΝΤΙΟ:** Στο Βυζάντιο από συνήθεια, και για λόγους ψυχαγωγικούς και παραδοσιακούς ασκούσαν και έπαιζαν παιδικά και πνευματικά παιχνίδια. Τα αγόρια συνήθως έπαιζαν στις αυλές και στις αλάνες της γειτονίας παιχνίδια όπως η 16άρα , κρυφτό, κυνηγητό, τυφλόμυγα ,αλώνι, μήλο και άλλα, και τα κορίτσια με τις κούκλες στο σπίτι.
- **ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑ:** Υπήρχαν παιχνίδια που άλλα είχαν αρχαιοελληνικές ρίζες, άλλα βυζαντινές και άλλα από άλλες εθνικότητες. Ο χώρος που τα έπαιζαν ήταν το αλώνι. Μερικά από τα παιχνίδια που έπαιζαν ήταν το κλέφτικο, ο πετροπόλεμος, η ξιφομαχία. Υπήρχαν υπαίθρια παιχνίδια και για τα κορίτσια όπως η μέλισσα, το κουτσό, το μήλο και η πινακωτή.

Κατοχή: Τα παιχνίδια που έπαιζαν πολύ, τα παιδιά στην κατοχή ήταν το κυνηγητό, η αμπάριζα, η τόκα και το κρυφτό. Πολύ αγαπημένο τους παιχνίδι, ήταν ο χαρταετός όπως και : Καλαμένια τουφέκια, βάρκες με χαρτί, μάσκες χάρτινες, σφεντόνες, τόξα και βέλη καλαμένια και άλλα.

Σήμερα: Στις μέρες μας, το παιχνίδι εξακολουθεί να κατέχει πρωτεύοντα ρόλο στη ζωή του παιδιού, ωστόσο πολλά παραδοσιακά παιχνίδια έχουν αντικατασταθεί από τα σύγχρονα τεχνολογικά μέσα.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΕΚΛΕΙΨΕΙ

- Κολλαβίζειν : το κολλαβίζειν ήταν το γνωστό σε μας μπίζ. Ένα παιδί κάλυπτε το πρόσωπό του με το δεξί χέρι ενώ με ανοιχτή την παλάμη του αριστερού περίμενε το χτύπημα. Ένα από τα παιδιά το χτυπούσε και τα υπόλοιπα φώναζαν "ζζζζζ" για να τον μπερδέψουν. Το παιδί έπρεπε να μαντέψει ποιος το είχε χτυπήσει.

**Διελκυστίνδα :Τα παιδιά
στέκονταν σε δύο
αντικριστές γραμμές
κρατώντας ένα σχοινί.
Στο έδαφος υπήρχε
ένα ξύλο κάτω από το
κέντρο του σχοινιού. Η
μία ομάδα
προσπαθούσε να
τραβήξει την αντίθετη
στο μέρος της και ο
πρώτος από την
απέναντι σειρά να
πατήσει το ξύλο.**

Βόλοι : Τα παιδιά έστρωναν τις μπίλιες σε μια σειρά και έριχναν το καθένα το δικό του από μια καθορισμένη απόσταση προσπαθώντας να πετύχουν τους στρωμένους. Όποιο παιδί κέρδιζε το μοναδικό χωματένιο βόλο ήταν ο νικητής του παιχνιδιού.

Τρεις και το λουρί της μάνας

Τα παιδιά σχημάτιζαν κύκλο γύρω από τη μάνα. Εκείνη έβγαζε ένα λουρί και σχημάτιζε διάφορα σχήματα. Τα άλλα έπρεπε να μαντέψουν τι παριστάνει και όποιο το έβρισκε έπαιρνε το σχοινί από την μάνα και κυνηγούσε τα άλλα παιδιά. Όποιον ακουμπούσε έβγαινε από το παιχνίδι. Νικητής ήταν αυτός που έμενε τελευταίος.

Μακριά γαϊδούρα : Το παιχνίδι παιζόταν από δύο ομάδες. Τα μέλη της μίας σχημάτιζαν μια σειρά σκυμμένα, με το ένα να έχει γυρισμένη την πλάτη του στο άλλο. Τα παιδιά της άλλης ομάδας έπαιρναν φορά και πηδούσαν πάνω από τα παιδιά της πρώτης ώσπου να ανέβουν όλα στην πλάτη της "γαϊδούρας". Εάν τα κατάφερναν χωρίς να τους ρίξουν τα παιδιά της άλλης ομάδας, κέρδιζαν.

ΤΕΛΟΣ

ΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ:

- Γιαννακάς Κωνσταντίνος
- Μπασδέκη Τζέλα
- Καρδάμη Αγγελίνα

